

รายงานการวิจัย

เรื่อง ตัวละครปรปักษ์ในวรรณคดีสันสกฤต:
กรณีศึกษาราวณะในรามายณะฉบับวาลมீกี

Sanskrit Antagonists in Sanskrit Literature:
A Case Study of Rāvaṇa in Vālmīki's Rāmāyaṇa

โดย นาวัน วรรณเวช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	๗
Abstract	๘
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญ	๑
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
บทที่ 2 ตัวละครปักษ์ในทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต.....	8
2.1 ลักษณะทั่วไปของทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต.....	8
2.2 นิยาม “ประติมาภะ”.....	11
2.3 ลำดับการเล่าเรื่อง.....	13
2.4 ประติมาภะกับทฤษฎีรส.....	15
2.5 ประติมาภะ: ตัวละครไม่สำคัญในทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต.....	18
บทที่ 3 ประวัติความเป็นมาของรามายณะฉบับวาลมீกิ.....	24
3.1 ประเภทวรรณคดี.....	24
3.2 ผู้แต่งและสมัยที่แต่ง.....	25
3.3 เนื้อเรื่องและอภิปรายเรื่องรามายณะ.....	28
บทที่ 4 การวิเคราะห์ร้าวณะตามแนวคิดประติมาภะในทฤษฎีวรรณคดีสันสกฤต.....	60
4.1 การวิเคราะห์ร้าวณะตามแนวคิดประติมาภะ.....	65
4.1.1 ชั่วร้ายและปฏิบัติตนไม่เหมาะสม.....	67
4.1.2 โลก.....	69
4.1.3 หมกมุ่นในการทำบาป.....	75
4.1.4 ก้าวร้าว.....	80

4.1.5	ยโสโหฬาง.....	85
4.1.6	กล่าวหาญ.....	88
4.1.7	เป็นไปเพื่อวีรรสและเราทรรส.....	99
4.1.8	สมควรถูกสังหาร.....	104
4.2	ราวณะที่ไม่เป็นไปตามแนวคิดประตินายกะ.....	106
4.2.1	ยอมรับความจริง.....	106
4.2.2	เป็นไปเพื่อรสนอื่น ๆ นอกเหนือจากวีรรสและเราทรรส.....	113
4.2.3	เหตุแห่งบาปที่ไม่ใช่ตนเอง.....	116
บทที่ 5	สรุปและข้อเสนอแนะ.....	152
5.1	สรุป.....	152
5.2	ข้อเสนอแนะ.....	153
	เอกสารอ้างอิง.....	155
	ประวัติผู้วิจัย.....	158

ผลงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2557